

gǔ wén
古文

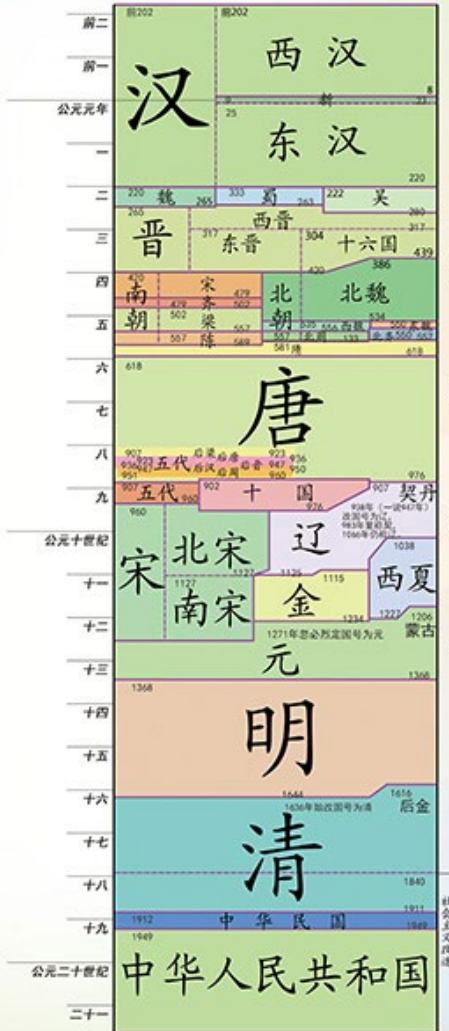
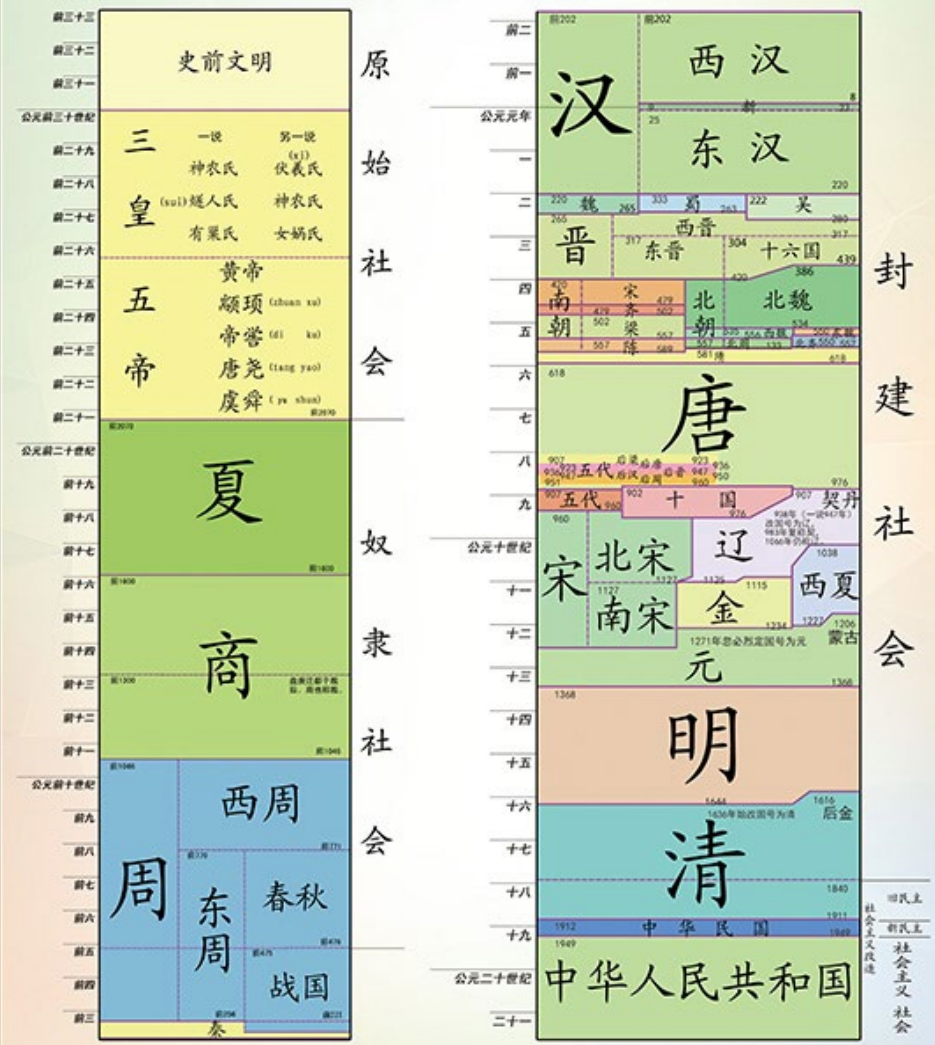
Ancient Chinese Classics

zhōng guó cháo dài

中国朝代

(Chinese Dynasty)

中国历史朝代演化图

dà yǔ zhì shuǐ
大禹治水

<https://www.youtube.com/watch?v=ZqNJWOlZeTg>

dà yǔ zhì shuǐ 大禹治水(1)

zài yuǎn gǔ shí dài rén men jīng cháng shòu dào hóng shuǐ dì qīn hài
在远古时代，人们经常受到洪水(flood)的侵害(damage)。

yǔ yú shì dà dǎn dì shè xiǎng liǎo yī gè yǔ fù qīn bèi dào ér chí dì zhì shuǐ
禹于是大胆地设想了一个与父亲背道而驰(totally different)的治水
(control water)方案——疏通河道(clean the river)，将水引走(diver
the water)。

yǔ dài lǐng dà pī zhù shǒu tà biàn gè zhōu cè liáng hǎo dì
禹带领(brought)大批助手(assistants)，踏遍9个州(states)，测量好地
shì gāo dī fēn bié shù lì mù zhuāng zuò wéi biāo jì nà shí yǔ jīng cháng mào zhuó dà
势高低，分别竖立木桩(woodstick)作为标记(mark)。那时，禹经常冒着大
fēng dà yǔ zài è liè dì huán jìng zhōng bēn zǒu
风大雨，在恶劣的环境(terrible environment)中奔走(work)。

dà yǔ zhì shuǐ 大禹治水(2)

rán hòu yǔ gēn jù tiáo chá dé lái dì zī liào cóng shuǐ zāi zuì yán
然后，禹根据调查得来(from survey)的资料(information)，从水灾(flood)最严
zhòng dì dì qū kāi shǐ zhì shuǐ yǔ hé dà jiā yì qǐ yòng shí fǔ shí dāo
重的地区开始治水(control water)。禹和大家一起，用石斧(stone axe)、石刀
(stone knife)等工具(tool)挖(dig)河。他的手和脚都受伤(hurt)了，脸也顾不得
xǐ jīng cháng péng tóu gòu miàn yóu yú cháng nián lěi yuè dì pào zài shuǐ lǐ tā
洗，经常蓬头垢面(look unkempt)。由于长年累月(long time)地泡在水里，他
dì jiǎo zhǐ jiǎ dū tuō luò liǎo rén men kàn dào liǎo dū gǎn dòng dé luò lèi
的脚指甲都脱落了，人们看到了都感动(touched)得落泪(tears)。

dà yǔ zhì shuǐ 大禹治水(3)

dà yǔ zhì shuǐ nián, sān cì jīng guò jiā mén dōu méi néng jìn mén kàn yī kàn。 dì yī cì jīng guò jiā mén kǒu, tā tīng
大禹治水13年，3次经过家门都没能进门看一看。第一次经过家门口，他听
dào zì jǐ xīn shēng dì ér zǐ zhèng zài gū gū tí kū, qī zǐ yóu yú shēng chǎn dì tòng kǔ
到自己新生的儿子正在呱呱啼哭(cry)，妻子由于生产(labor)的痛苦(pain)
yě zhèng zài shēn yīn, tā dì zhù shǒu dōu quàn tā jìn qù kàn kàn。 yǔ yě duō xiǎng
也正在呻吟(wimpering)，他的助手都劝他(persuade)进去看看。禹也多想
jìn qù kàn yī yǎn ā, kě shì tā pà dān wù gōng zuò, hái shì méi yǒu jìn qù。
进去看一眼啊，可是他怕耽误(delay)工作，还是没有进去。

dà yǔ zhì shuǐ 大禹治水(3)

dì èr cì jīng guò jiā mén shí yǔ dì ér zǐ yǐ jīng néng jiào bà bà liǎo xiǎo jiā huǒ zài mā mā huái lǐ shǐ
第二次经过家门时，禹的儿子已经能叫爸爸了。小家伙在妈妈怀里(arm)使
jìn jiào zhuó bà bà yǔ zhǐ shì shēn qíng dì xiàng qī ér huī huī shǒu jiù guò qù liǎo dì sān cì yǔ jīng guò jiā mén shí
劲叫着爸爸，禹只是深情地向妻儿挥挥手就过去了。第三次，禹经过家门时，
ér zǐ yǐ jīng shí duō suì tā pǎo guò qù yào bǎ bà bà wǎng jiā lǐ lā yǔ fǔ mō zhuó ér zǐ dì tóu
儿子已经十多岁，他跑过去要把爸爸往家里拉，禹抚摸着(touch)着儿子的头，
jiào ér zǐ zhuǎn gào mā mā děng zhì hǎo shuǐ hòu zài tuán yuán yòu cōng cōng dì lí kāi
叫儿子转告(tell)妈妈，等治好水后再团圆(reunite)，又匆匆地离开。

dà yǔ zhì shuǐ 大禹治水(3)

dì èr cì jīng guò jiā mén shí yǔ dì ér zǐ yǐ jīng néng jiào bà bà liǎo xiǎo jiā huǒ zài mā mā huái lǐ shǐ jìn
第二次经过家门时，禹的儿子已经能叫爸爸了。小家伙在妈妈怀里(arm)使劲
jiào zhuó bà bà yǔ zhǐ shì shēn qíng dì xiàng qī ér huī huī shǒu jiù guò qù liǎo dì sān cì yǔ jīng guò jiā mén shí
叫着爸爸，禹只是深情地向妻儿挥挥手就过去了。第三次，禹经过家门时，
ér zǐ yǐ jīng shí duō suì tā pǎo guò qù yào bǎ bà bà wǎng jiā lǐ lā yǔ fǔ mō zhuó ér zǐ dì tóu
儿子已经十多岁，他跑过去要把爸爸往家里拉，禹抚摸着(touch)着儿子的头，
jiào ér zǐ zhuǎn gào mā mā děng zhì hǎo shuǐ hòu zài tuán yuán yòu cōng cōng dì lí kāi
叫儿子转告(tell)妈妈，等治好水后再团圆(reunite)，又匆匆地离开。

dà yǔ chéng liǎo xià cháo dì dì yī gè jūn zhǔ suǒ yǐ lì shǐ shàng chēng tā wéi xià yǔ huò dà yǔ
大禹成了夏朝的第一个君主(king)，所以历史上称他为夏禹或大禹。

reference:

<http://www.6mj.com/news/minjian/18121311373JDD3147JJ7947CGBAD8H.htm>

nǚ wā bǔ tiān
女娲补天 (1)

<https://www.youtube.com/watch?v=71qADN0vOZo> reference:

nǚ wā bǔ tiān 女娲补天(1)

yǒu yī tiān shuǐ shén gòng gōng hé huǒ shén zhù róng dǎ qǐ zhàng lái tā men cóng tiān shàng yī zhí dǎ dào dì xià jié guǒ zhù róng
有一天水神共工和火神祝融打起仗来，他们从天上一直打到地下，结果祝融
dǎ shèng liǎo dàn bài liǎo dì gòng gōng bù fú yī nù zhī xià bǎ tóu zhuàng
打胜(win)了，但败了(lost)的共工不服(not happy about it)，一怒之下，把头撞
xiàng bù zhōu shān bù zhōu shān bēng liè liǎo chēng zhī tiān dì zhī jiān
向不周山(name of a mountain)。不周山崩裂(crack)了，撑支天地之间(hold
between sky and earth)的大柱(pillar)断折(broke)了，天倒下了半边，出现了
yī gè dà kū lóng shān lín shāo qǐ liǎo dà huǒ rén lèi miàn lín zhuó kōng qián dà zāi nán
一个大窟窿(hole)，山林烧起了(burn)大火。人类面临着空前大灾难(disaster)。

nǚ wā bǔ tiān 女娲补天(2)

nǚ wā kàn dào rén lèi zāo dào zāi nán gǎn dào wú bǐ tòng kǔ yú shì jué xīn
女娲看到人类遭到灾难(disaster), 感到无比痛苦(terrible), 于是决心
(determine) 补天, 以终止(end) 这场灾难。nǚ wā zǒu biàn qún shān xuǎn zé liǎo
天台山(name of a mountain)。zhè lǐ shì liàn shí dì lǐ xiǎng dì fāng
这里是炼石的理想地方。

nǚ wā zài tiān tái shān shàng liàn liǎo jiǔ jiǔ bā shí yī tiān liàn liǎo kuài hòu zhàng kuān zhàng dì wǔ
女娲在天台山上炼了九九八十一天, 炼了块厚(thick)12丈、宽(wide)24丈的五
sè jù shí yú shì yī zhào cǐ fǎ yòu yòng zhěng zhěng nián dì shí jiān
色巨石(huge boulder)。于是依照此法(follow this way), 又用整整4年的时间,
liàn liǎo kuài wǔ sè shí lián tóng qián miàn dì nà kuài gòng kuài zhòng shén xiān
炼了(made)36500块五色石, 连同前面的那块共36501块。众神仙(all the gods)
bāng nǚ wā bǔ tiān yòng liǎo kuài yīn shí shì wǔ sè dì xíng chéng liǎo tiān shàng dì cǎi hóng cǎi xiá
帮女娲补天, 用了36501块。因石是五色的, 形成了天上的彩虹、彩霞。

nǚ wā bǔ tiān 女娲补天(3)

tā yòng wǔ sè shí jiāng tiān kū lóng tián hǎo 为了 dǔ zhù hóng shuǐ 女娲还收集
她用五色石将天窟窿填好(make up)。为了堵住(block)洪水(flood)，女娲还收集
liǎo dà liáng lú cǎo 把它们烧成灰， dǔ zhù hóng liú。
(collect)了大量芦苇(reed)，把它们烧成灰，堵住洪流。

jīng guò nǚ wā yī fān xīn láo 天总算补好了， dì tián píng liǎo 水止住了， rén mín yòu
经过女娲一番辛劳(hard-working)，天总算补好了，地填平了，水止住了，人民又
zhòng xīn guò zhuó ān lè dì shēng huó 但是这场特大的灾祸毕竟留下了 hén jì 从此天还是有
重新过着安乐的生活。但是这场特大的灾祸毕竟留下了痕迹(trace)。从此天还是有
xiē xiàng xī běi 因此太阳、 yuè liàng hé zhòng xīng chén dōu hěn zì rán dì 归向(gōu xiàng) 西
些向西北(north-west)倾斜(tilt)，因此太阳、月亮和众星辰都很自然地归向(go to)西
fāng 又因为地向东南倾斜， suǒ yǐ yī qiē jiāng hé dōu wǎng nà lǐ huì liú
方(west)，又因为地向东南倾斜，所以一切江河都往那里汇流(flow to the east and
south)。

lùn yǔ 论语(1)

1. 子曰：“学而时习之，不亦说乎？有朋自远方来，不亦乐乎？人不知而不愠，不亦君子乎？”

2. 子曰：“弟子入则孝，出则弟，谨而信，泛爱众，而亲仁。行有余力，则以学文。”

3. 子曰：“吾十有五而志于学，三十而立，四十而不惑，五十而知天命，六十而耳顺，七十而从心所欲，不逾矩。”

lùn yǔ 论语(2)

zǐ yóu wèn xiào zǐ yuē jīn zhī xiào zhě shì wèi néng yǎng zhì yú quǎn mǎ jiē néng yǒu yǎng
子游问孝，子曰：“今之孝者，是谓能养。至于犬马，皆能有养。

bù jìng hé yǐ bié hū
不敬，何以别乎？”

zǐ xià wèn xiào zǐ yuē sè nán yǒu shì dì zǐ fú qí láo yǒu jiǔ shí xiān shēng zhuàn
子夏问孝。子曰：“色难。有事，弟子服其劳；有酒食，先生馔，

zēng shì yǐ wéi xiào hū
曾是以以为孝乎？”

lùn yǔ
论语 (3)

zǐ yuē wēn gù ér zhī xīn kě yǐ wéi shī yǐ
子曰：“温故而知新，可以为师矣。”

zǐ yuē xué ér bù sī zé wǎng sī ér bù xué zé dài
子曰：“学而不思则罔，思而不学则殆。”

zǐ yuē jiàn xián sī qí yān jiàn bù xián ér nèi zì shěng yě
子曰：“见贤思齐焉，见不贤而内自省也。”

zhuāng zhōu mèng dié
庄周梦蝶

《zhuāng zǐ 庄子·qí wù lùn 齐物论》：“xī zhě zhuāng zhōu mèng wéi hú dié 昔者庄周梦为胡蝶，xǔ xǔ rán hú dié yě 栩栩然胡蝶也，zì yù shì 自喻适
zhì yǔ 志与！bù zhī zhōu yě 不知周也。é rán jué 俄然觉，zé qú qú rán zhōu yě 则蘧蘧然周也。bù zhī zhōu zhī mèng wéi hú dié yǔ 不知周之梦为胡蝶与？
hú dié zhī mèng wéi zhōu yǔ 胡蝶之梦为周与？zhōu yǔ hú dié zé bì yǒu fēn yǐ 周与胡蝶则必有分矣。cǐ zhī wèi wù huà 此之谓物化。”

zhuāng zhōu mèng dié 庄周梦蝶

guò qù zhuāng zhōu mèng jiàn zì jǐ biàn chéng hú dié hěn bī zhēn (like real) dì yī zhǐ hú dié gǎn dào duō me
过去庄周梦见自己变成蝴蝶，很逼真 (like real) 的一只蝴蝶，感到多么
yú kuài (happy) ā! bù zhī dào zì jǐ yuán běn shì zhuāng zhōu tū rán jiān xǐng guò lái bù zhī shì zhuāng zhōu zài
愉快 (happy) 啊！不知道自己原本是庄周。突然间醒过来，不知是庄周在
mèng zhōng biàn chéng hú dié ní huán shì hú dié mèng jiàn zì jǐ biàn chéng (become) zhuāng zhōu ní?
梦中变成蝴蝶呢，还是蝴蝶梦见自己变成 (become) 庄周呢？。

zhuāng zǐ mèng zhōng huàn huà wéi xǔ xǔ rú shēng (like real) dì hú dié wàng jì liǎo zì jǐ yuán lái shì rén xǐng
庄子梦中幻化为栩栩如生 (like real) 的蝴蝶，忘记了自己原来是人，醒
lái hòu cái fā jué zì jǐ réng rán shì zhuāng zǐ jiū jìng shì zhuāng zǐ mèng zhōng biàn wéi (become) hú dié huán shì hú
来后才发觉自己仍然是庄子。究竟是庄子梦中变为 (become) 蝴蝶，还是蝴
dié mèng zhōng biàn wéi zhuāng zǐ shí zài nán yǐ fēn biàn (tell apart)
蝶梦中变为庄子，实在难以分辨 (tell apart)。

sūn zǐ bīng fǎ shēng dōng jī xī 孙子兵法：声东击西

【原文】 yuán wén 敌志乱萃①， dí zhì luàn cuì 不虞③， bù yú 坤下兑上③之象。 kūn xià duì shàng 利其不自主而取之。 zhī xiàng lì qí bù zì zhǔ ér qǔ zhī

【注释】 ①敌志乱萃： zhù shì 援引《易经·萃》卦中《象》辞：“乃乱乃萃， dí zhì luàn cuì 其志乱也”之意。 yuán yǐn 萃， yì jīng 悴， cuì 即憔悴。 guà zhōng 是说敌人情志混乱而且憔悴。 xiàng cí nǎi luàn nǎi cuì

②不虞： bù yú 未意料， wèi yì liào 未预料。 wèi yù liào

③坤下兑上： kūn xià duì shàng 萃卦为异卦相叠（坤下兑上）。 cuì guà wéi yì guà xiāng dié 上卦为兑， kūn xià duì shàng 兑为泽；下并 shàng guà wéi duì 为坤， duì wéi zé 坤为地。 duì wéi zé 有泽水淹及大地， xià bìng 洪水横流之象。 wéi kūn kūn wéi dì yǒu zé shuǐ yān jí dà dì hóng shuǐ héng liú zhī xiàng

sūn zǐ bīng fǎ shēng dōng jī xī 孙子兵法：声东击西

bān chāo suì dìng xià shēng dōng jī xī zhī jì mí huò dí rén tā pài rén zài jūn zhōng sǎn bù duì bān chāo dì
班超遂定下声东击西之计，迷惑敌人。他派人在军中散布对班超的
bù mǎn yán lùn zhì zào dǎ bù yíng guī zī yǒu chè tuì
不满言论，制造打不赢龟兹 (a country's name)，有撤退
(retreat) 的迹象。并且特别让俘虏 (captives) 听得一清二楚。这
tiān huāng hūn bān chāo mìng dà jūn xiàng dōng chè tuì zì jǐ shuài bù xiàng xī chè tuì biǎo miàn shàng xiǎn dé huāng
天黄昏，班超命大军向东撤退，自己率部向西撤退，表面上显得慌
luàn gù yì fàng fú lǚ tuō táo fú lǚ táo huí qù jí
乱，故意 (intentionally) 放俘虏脱逃 (escape)。俘虏逃回去，急
máng bào gào hàn jūn huāng máng chè tuì dì xiāo xī
忙报告汉军慌忙撤退的消息。

sūn zǐ bīng fǎ shēng dōng jī xī 孙子兵法：声东击西

guī zī wáng dà xǐ jué dé bān chāo jù pà zì jǐ xiǎng chèn cǐ
龟兹王(King of this country)大喜，觉得班超惧怕自己，想趁此

jī huì zhuī shā bān chāo bān chāo xiōng yǒu chéng zhú bù duì jí jiù dì
机会，追杀班超。班超胸有成竹(confident)，部队(army)即就地

yǐn bì guī zī wáng qiú shèng xīn qiè shuài lǐng zhuī
隐蔽(hide)。龟兹王求胜心切(wants to win very badly)，率领追

bīng zhuī bān chāo bān chāo lì jí jí hé bù duì xùn sù huí shī
兵追班超。班超立即集合(gather)部队(army)，迅速(fast)回师(go

back)。龟兹王追走一个晚上，听得他的部队输了(lost)，只能回

qù zì jǐ de guó jiā
去自己的国家。

sūn zǐ bīng fǎ dǎ cǎo jīng shé 孙子兵法：打草惊蛇

【原文】 yuán wén yí yǐ kòu shí chá ér hòu dòng fù zhě yīn zhī méi yě
疑以叩实①，察而后动；复者②，阴之媒也③。

【注释】 zhù shì yí yǐ kòu shí kòu wèn chá jiū yì wéi fā xiàn liǎo yí diǎn jiù yīng dāng kǎo shí chá
①疑以叩实：叩，问，查究。意为发现了疑点就应当考实查
jiū qīng chǔ
究清楚。

②复者： fù zhě fǎn fù qù zuò jí fǎn fù qù kòu shí ér hòu dòng
反复去做，即反复去叩实而后动。

③阴之媒也： yīn zhī méi yě yīn cǐ zhǐ mǒu xiē yīn cáng zhuó dì zàn shí shàng bù míng xiǎn huò wèi bào lù dì shì wù
阴，此指某些隐藏着、暂时尚不明显或未暴露的事物、
qíng kuàng méi méi jiè
情况。媒，媒介。

孙子兵法：打草惊蛇

秦穆公(a king)发兵攻打郑国，他打算和奸细(spy)里应外合(work together)，夺取郑国(a country)都城(capital of the country)。大夫(officer)蹇叔(a man's name)以为秦国离郑国路途遥远，兴师动众(send a great army)，郑国肯定会作好准备(preparation)。秦穆公不听。蹇叔在部队出发时，痛哭流涕地警告说，恐怕你们这次可能会输。果然不出蹇叔所料(just like what...say)，郑国得到了秦国袭郑的情报(news)，作好了迎敌(fight back)准备。

sūn zǐ bīng fǎ dǎ cǎo jīng shé 孙子兵法：打草惊蛇

qín jūn zhǐ dé huí shī huí qù dàn bù duì cháng tú bá shè shí fēn pí bèi
秦军只得回师(=回去 go back), 但部队长途跋涉(long trip), 十分疲惫。

tā men yǐ wéi qín guó zēng duì jìn guó gāng sǐ bù jiǔ dì jìn wén gōng yǒu ēn jìn guó bù
他们以为秦国曾对晋国刚死不久的晋文公有恩, 晋国(another country) 不

huì gōng dǎ qín jūn nǎ lǐ zhī dào jìn guó zǎo zài gǔ zhōng mái fú liǎo zhòng
会攻打(attack)秦军。哪里知道, 晋国早在谷中(valley)埋伏(ambush)了重

bīng qín jūn bù chá dí qíng qīng jǔ wàng dòng dǎ cǎo jīng shé zhōng yú
兵(army)。秦军不察敌情, 轻举妄动(act carelessly), “打草惊蛇”终于

zāo dào cǎn bài dāng rán jūn shì shàng yǒu shí yě kě gù yì dǎ cǎo jīng shé ér yòu
遭到惨败。当然, 军事上有时也可故意(intentionally) “打草惊蛇”而诱

dí bào lù cóng ér qǔ dé zhàn dòu dì shèng lì
敌暴露(make enemy expose themselves), 从而取得战斗的胜利。

Reference: http://www.quanxue.cn/ct_bingfa/Ji/Ji13.html

pí pá xíng
琵琶行(1)

xún yáng jiāng tóu yè sòng kè, fēng yè dí huā qiū sè sè。
浔阳江头夜送客，枫叶荻花秋瑟瑟。

zhǔ rén xià mǎ kè zài chuán, jǔ jiǔ yù yǐn wú guǎn xián。
主人下马客在船，举酒欲饮无管弦。

zuì bù chéng huān cǎn jiāng bié, bié shí máng máng jiāng jìn yuè。
醉不成欢惨将别，别时茫茫江浸月。

pí pá xíng
琵琶行(2)

hū wén shuǐ shàng pí pá shēng zhǔ rén wàng guī kè bù fā
忽闻水上琵琶声，主人忘归客不发。

xún shēng àn wèn dàn zhě shuí pí pá shēng tíng yù yǔ chí
寻声暗问弹者谁，琵琶声停欲语迟。

yí chuán xiāng jìn yāo xiāng jiàn tiān jiǔ huí dēng zhòng kāi yàn
移船相近邀相见，添酒回灯重开宴。

qiān hū wàn huàn shǐ chū lái yóu bào pí pá bàn zhē miàn
千呼万唤始出来，犹抱琵琶半遮面。

zhuǎn zhóu bō xián sān liǎng shēng wèi chéng qū tiáo xiān yǒu qíng
转轴拨弦三两声，未成曲调先有情。

xián xián yǎn yì shēng shēng sī sì sù píng shēng bù dé zhì
弦弦掩抑声声思，似诉平生不得志。

dī méi xìn shǒu xù xù dàn shuō jìn xīn zhōng wú xiàn shì
低眉信手续续弹，说尽心中无限事。

qīng lǒng màn niǎn mǒ fù tiāo chū wéi ní cháng hòu liù yāo liù yāo yī zuò lǜ yāo
轻拢慢捻抹复挑，初为《霓裳》后《六幺》。(六幺一作：绿腰)

pí pá xíng
琵琶行(3)

dà xián cáo cáo rú jí yǔ xiǎo xián qiē qiē rú sī yǔ
大弦嘈嘈如急雨，小弦切切如私语。

cáo cáo qiē qiē cuò zá dàn dà zhū xiǎo zhū luò yù pán
嘈嘈切切错杂弹，大珠小珠落玉盘。

jiān guān yīng yǔ huā dǐ huá yōu yān quán liú bīng xià nán
间关莺语花底滑，幽咽泉流冰下难。

bīng quán lěng sè xián níng jué níng jué bù tōng shēng zàn xiē zàn xiē yī zuò jiàn xiē
冰泉冷涩弦凝绝，凝绝不通声暂歇。(暂歇 一作：渐歇)

bié yǒu yōu chóu àn hèn shēng cǐ shí wú shēng shèng yǒu shēng
别有幽愁暗恨生，此时无声胜有声。

yín píng zhà pò shuǐ jiāng bèng tiě qí tū chū dāo qiāng míng
银瓶乍破水浆迸，铁骑突出刀枪鸣。

qū zhōng shōu bō dāng xīn huà sì xián yī shēng rú liè bó
曲终收拨当心画，四弦一声如裂帛。

dōng chuán xī fǎng qiǎo wú yán wéi jiàn jiāng xīn qiū yuè bái
东船西舫悄无言，唯见江心秋月白。

pí pá xíng
琵琶行(4)

chén yín fàng bō chā xián zhōng zhěng dùn yī cháng qǐ liǎn róng
沉吟放拨插弦中，整顿衣裳起敛容。

zì yán běn shì jīng chéng nǚ jiā zài xiā ma líng xià zhù
自言本是京城女，家在虾蟆陵下住。

shí sān xué dé pí pá chéng míng shǔ jiào fāng dì yī bù
十三学得琵琶成，名属教坊第一部。

qū bà zēng jiào shàn cái fú zhuāng chéng měi bèi qiū niáng dù fú yī zuò fú
曲罢曾教善才服，妆成每被秋娘妒。(服一作：伏)

wǔ líng nián shǎo zhēng chán tóu yī qū hóng xiāo bù zhī shù
五陵年少争缠头，一曲红绡不知数。

diàn tóu yín bì jī jié suì xuè sè luó qún fān jiǔ wū yín bì yī zuò yún bì
钿头银篦击节碎，血色罗裙翻酒污。(银篦一作：云篦)

pí pá xíng
琵琶行(5)

jīn nián huān xiào fù míng nián qiū yuè chūn fēng děng xián dù
今年欢笑复明年，秋月春风等闲度。

dì zǒu cóng jūn ā yí sǐ mù qù cháo lái yán sè gù
弟走从军阿姨死，暮去朝来颜色故。

mén qián lěng luò ān mǎ xī lǎo dà jià zuò shāng rén fù
门前冷落鞍马稀，老大嫁作商人妇。

shāng rén zhòng lì qīng bié lí qián yuè fú liáng mǎi chá qù
商人重利轻别离，前月浮梁买茶去。

qù lái jiāng kǒu shǒu kōng chuán rào chuán yuè míng jiāng shuǐ hán
去来江口守空船，绕船月明江水寒。

yè shēn hū mèng shǎo nián shì mèng tí zhuāng lèi hóng lán gān
夜深忽梦少年事，梦啼妆泪红阑干。

pí pá xíng
琵琶行(5)

jīn nián huān xiào fù míng nián qiū yuè chūn fēng děng xián dù
今年欢笑复明年，秋月春风等闲度。

dì zǒu cóng jūn ā yí sǐ mù qù cháo lái yán sè gù
弟走从军阿姨死，暮去朝来颜色故。

mén qián lěng luò ān mǎ xī lǎo dà jià zuò shāng rén fù
门前冷落鞍马稀，老大嫁作商人妇。

shāng rén zhòng lì qīng bié lí qián yuè fú liáng mǎi chá qù
商人重利轻别离，前月浮梁买茶去。

qù lái jiāng kǒu shǒu kōng chuán rào chuán yuè míng jiāng shuǐ hán
去来江口守空船，绕船月明江水寒。

yè shēn hū mèng shǎo nián shì mèng tí zhuāng lèi hóng lán gān
夜深忽梦少年事，梦啼妆泪红阑干。

pí pá xíng 琵琶行(6)

jīn nián huān xiào fù míng nián qiū yuè chūn fēng děng xián dù
今年欢笑复明年，秋月春风等闲度。

dì zǒu cóng jūn ā yí sǐ mù qù cháo lái yán sè gù
弟走从军阿姨死，暮去朝来颜色故。

mén qián lěng luò ān mǎ xī lǎo dà jià zuò shāng rén fù
门前冷落鞍马稀，老大嫁作商人妇。

shāng rén zhòng lì qīng bié lí qián yuè fú liáng mǎi chá qù
商人重利轻别离，前月浮梁买茶去。

qù lái jiāng kǒu shǒu kōng chuán rào chuán yuè míng jiāng shuǐ hán
去来江口守空船，绕船月明江水寒。

yè shēn hū mèng shǎo nián shì mèng tí zhuāng lèi hóng lán gān
夜深忽梦少年事，梦啼妆泪红阑干。

pí pá xíng 琵琶行(7)

qí jiān dàn mù wén hé wù dù juān tí xuè yuán āi míng
其间旦暮闻何物？杜鹃啼血猿哀鸣。

chūn jiāng huā cháo qiū yuè yè wǎng wǎng qǔ jiǔ huán dú qīng
春江花朝秋月夜，往往取酒还独倾。

qǐ wú shān gē yǔ cūn dí ǒu yǎ cháo zhā nán wéi tīng
岂无山歌与村笛，呕哑嘲哳难为听。

jīn yè wén jūn pí pá yǔ rú tīng xiān lè ěr zàn míng
今夜闻君琵琶语，如听仙乐耳暂明。

mò cí gēng zuò dàn yī qū wéi jūn fān zuò pí pá xíng
莫辞更坐弹一曲，为君翻作《琵琶行》。

pí pá xíng
琵琶行(8)

gǎn wǒ cǐ yán liáng jiǔ lì què zuò cù xián xián zhuǎn jí
感我此言良久立，却坐促弦弦转急。

qī qī bù sì xiàng qián shēng mǎn zuò zhòng wén jiē yǎn qì
凄凄不似向前声，满座重闻皆掩泣。

zuò zhōng qì xià shuí zuì duō jiāng zhōu sī mǎ qīng shān shī
座中泣下谁最多？江州司马青衫湿。

《水调歌头·明月几时有》(1)

zuò zhě sū shì
作者：苏轼

bǐng chén zhōng qiū huān yǐn dá dàn dà zuì zuò cǐ piān jiān huái zǐ yóu
(丙辰中秋，欢饮达旦，大醉，作此篇，兼怀子由。)

míng yuè jǐ shí yǒu bǎ jiǔ wèn qīng tiān bù zhī tiān shàng gōng què jīn xī shì hé nián wǒ yù chéng
明月几时有？把酒问青天。不知天上宫阙，今夕是何年？我欲乘
fēng guī qù yòu kǒng qióng lóu yù yǔ gāo chù bù shèng hán qǐ wǔ nòng qīng yǐng hé sì zài rén jiān
风归去，又恐琼楼玉宇，高处不胜寒。起舞弄清影，何似在人间。

zhuǎn zhū gé dī qǐ hù zhào wú mián bù yīng yǒu hèn hé shì cháng xiàng bié shí yuán rén yǒu bēi
转朱阁，低绮户，照无眠。不应有恨，何事长向别时圆。人有悲
huān lí hé yuè yǒu yīn qīng yuán quē cǐ shì gǔ nán quán dàn yuàn rén cháng jiǔ qiān lǐ gòng chán juān
欢离合，月有阴晴圆缺，此事古难全。但愿人长久，千里共婵娟。

《水调歌头·明月几时有》(2)

bǐng chén nián dì zhōng qiū jié gāo xīng dì hē jiǔ zhí dào dì èr tiān zǎo chén hē dào dà zuì xiě liǎo zhè
丙辰年的中秋节，高兴地喝酒直到第二天早晨，喝到大醉，写了这
shǒu cí tóng shí sī niàn dì dì sū zhé
首词，同时思念弟弟苏辙。

míng yuè cóng shí me shí hòu cái kāi shǐ chū xiàn dì duān qǐ jiǔ bēi lái xiàng qīng tiān wèn hòu bù zhī dào
明月从什么时候才开始出现的？端起酒杯来向青天问候。不知道
zài tiān shàng dì gōng diàn jīn tiān wǎn shàng shì nǎ yī nián wǒ xiǎng yào chéng yù qīng fēng huí dào tiān shàng
在天上的宫殿，今天晚上是哪一年。我想要乘御清风回到天上，
yòu kǒng pà fǎn huí yuè gōng dì měi yù qì chéng dì lóu yǔ shòu bù zhù gāo sǒng jiǔ tiān dì hán lěng piān piān
又恐怕返回月宫的美玉砌成的楼宇，受不住高耸九天的寒冷。翩翩
qǐ wǔ wán shǎng zhuó yuè xià qīng yǐng guī fǎn yuè gōng zěn bǐ dé shàng zài rén jiān
起舞玩赏着月下清影，归返月宫怎比得上在人间。

《水调歌头·明月几时有》(3)

yuè ér zhuǎn guò zhū hóng sè dì lóu gé dī dī dì guà zài diāo huā dì chuāng hù shàng zhào zhuó méi yǒu shuì yì
月儿转过朱红色的楼阁，低低地挂在雕花的窗户上，照着没有睡意
dì zì jǐ míng yuè bù gāi duì rén men yǒu shí me yuàn hèn bā wéi shí me piān zài rén men lí bié shí cái
的自己。明月不该对人们有什么怨恨吧，为什么偏在人们离别时才
yuán ní rén yǒu bēi huān lí hé dì biàn qiān yuè yǒu yīn qīng yuán quē dì zhuǎn huàn zhè zhǒng shì zì gǔ lái
圆呢？人有悲欢离合的变迁，月有阴晴圆缺的转换，这种事自古以来
nán yǐ zhōu quán dàn yuàn shì shàng suǒ yǒu rén dì qīn rén néng píng ān jiàn kāng suī rán xiāng gé qiān lǐ yě
难以周全。但愿世上所有人的亲人能平安健康，虽然相隔千里，也
néng gòng xiǎng zhè měi hǎo dì yuè guāng
能共享这美好的月光。

《^{shuǐ} ^{tiáo} ^{gē} ^{tóu} 水调歌头 · ^{míng} ^{yuè} ^{jǐ} ^{shí} ^{yǒu} 明月几时有》 (4)

- <https://www.youtube.com/watch?v=xJP8JPEmtcE>

xiāng jiàn huān wú yán dú shàng xī lóu
相见欢---无言独上西楼(1)

táng lǐ yù
[唐] 李煜

wú yán dú shàng xī lóu yuè rú gōu jì mò wú tóng shēn yuàn suǒ qīng qiū
无言独上西楼，月如钩。寂寞梧桐深院，锁清秋。

jiǎn bù duàn lǐ huán luàn shì lí chóu bié shì yī bān zī wèi zài xīn tóu
剪不断，理还乱，是离愁。别是一般滋味，在心头。

xiāng jiàn huān wú yán dú shàng xī lóu
相见欢---无言独上西楼(1)

táng lǐ yù
[唐] 李煜

wú yán dú shàng xī lóu yuè rú gōu jì mò wú tóng shēn yuàn suǒ qīng qiū
无言独上西楼，月如钩。寂寞梧桐深院，锁清秋。

jiǎn bù duàn lǐ huán luàn shì lí chóu bié shì yī bān zī wèi zài xīn tóu
剪不断，理还乱，是离愁。别是一般滋味，在心头。

xiāng jiàn huān wú yán dú shàng xī lóu
相见欢---无言独上西楼(2)

1、 “^{wú yán dú shàng xī lóu}无言独上西楼”： “^{wú yán}无言”，^{wú rén qīng sù}无人倾诉(no one to talk to)； “^{dú shàng}独上
^{xī lóu}西楼”： ^{dēng gāo wèn yuè}登高问月，^{wú rén qīng sù dì gǎn jué}无人倾诉的感觉； “^{yuè rú gōu}月如钩”： ^{jì mò qīng chóu dì yì xiàng}寂寞清愁的意象，
^{yuè yuán bì quē}月圆必缺，^{zài hé zhuó rén shēng dì wú cháng zhī bēi}载荷着人生的无常之悲。

2、 “^{jì mò wú tóng shēn yuàn suǒ qīng qiū}寂寞梧桐深院锁清秋”： ^{zhǒng zhuó wú tóng shù dì jì jìng tíng yuàn wéi qiū sè lóng zhào}种着梧桐树的寂静庭院为秋色笼罩，
“^{jì mò wú tóng}寂寞梧桐”，^{sì yǒu rén shù mǐn hé}似有人树**混合(become one)**之感； “^{shēn yuàn}深院”，^{tíng yuàn shēn shēn}庭院深深，
^{yīn xùn gé jué yǎo wú}**音讯隔绝杳无(didn't hear from anyone)**； “^{qīng qiū}清秋”： ^{jì jié}季节(season)

xiāng jiàn huān wú yán dú shàng xī lóu
相见欢---无言独上西楼(3)

3、“剪不断，理还乱，是离愁”：**表现了(showed)**心里的寂寞(lonely)、无奈(can't do anything about it)和离愁(has to leave)。

4、“别是一般滋味在心头”：“别是一般滋味”指离愁，即“离愁在心头”之意。如果说前文还用“剪”和“理”的动作对离愁加以形象摹刻，本句则将离愁写得无可形状、无以陈述，为更深一层的写法。

xiāng jiàn huān wú yán dú shàng xī lóu
相见欢---无言独上西楼(4)

3、 <https://www.youtube.com/watch?v=bmAgcHiJXYc>

dòu é yuān dòng huà
窦娥冤 动画

<https://www.youtube.com/watch?v=hZTt4yIfpf4>

jīng jù dòu é yuān
京剧：窦娥冤

<https://www.youtube.com/watch?v=IIHevKKrJoo>

kū téng lǎo shù hūn yā
枯藤老树昏鸦 (1)

zuò zhě : mǎ zhì yuǎn
作者：马致远

kū téng lǎo shù hūn yā , xiǎo qiáo liú shuǐ rén jiā , gǔ dào xī fēng shòu mǎ 。
枯藤老树昏鸦，小桥流水人家，古道西风瘦马。

xī yáng xī xià , duàn cháng rén zài tiān yá 。
夕阳西下，断肠人在天涯。

Reference: <https://www.bjwzxy.org.cn/wenzhang/18856.html>

kū téng lǎo shù hūn yā
枯藤老树昏鸦(2)

tiān sè huáng hūn yī qún wū yā luò zài kū téng chán rào dì lǎo shù shàng fā chū qī lì dì āi míng
天色黄昏，一群乌鸦落在枯藤缠绕的老树上，发出凄厉的哀鸣。

xiǎo qiáo xià liú shuǐ huá huá zuò xiǎng xiǎo qiáo biān zhuāng hù rén jiā chuī yān niǎo niǎo
小桥下流水哗哗作响，小桥边庄户人家炊烟袅袅。

gǔ dào shàng yī pǐ shòu mǎ dǐng zhuó xī fēng jiān nán dì qián xíng
古道上一匹瘦马，顶着西风艰难地前行。

xī yáng jiàn jiàn dì shī qù liǎo guāng zé cóng xī biān luò xià
夕阳渐渐地失去了光泽，从西边落下。

qī hán dì yè sè lǐ zhǐ yǒu gū dú dì lǚ rén piāo bó zài yáo yuǎn dì dì fāng
凄寒的夜色里，只有孤独的旅人漂泊在遥远的地方。

kū téng lǎo shù hūn yā
枯藤老树昏鸦(3)

(1) 枯藤：枯萎的枝蔓。昏鸦：黄昏时归巢的乌鸦。昏：傍晚。

(2) 人家：农家。此句写出了人对温馨的家庭的渴望。

(3) 古道：已经废弃不堪再用的古老驿道（路）或年代久远的驿道。

西风：寒冷、萧瑟的秋风。瘦马：瘦骨如柴的马。

(4) 断肠人：形容伤心悲痛到极点的人，此指漂泊天涯、极度忧伤的旅人。

(5) 天涯：远离家乡的地方。

xī yóu jì hóu wáng chū shēng
西游记：猴王出生

- https://www.youtube.com/watch?v=UBCwEV2_9SE

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(1)

chuán shuō zài hěn jiǔ hěn jiǔ yǐ qián zài dōng fāng yǒu yī zuò huā guǒ shān shān shàng yǒu yī kuài xiān shí yī tiān xiān shí bēng liè cóng
传说在很久很久以前，在东方，有一座花果山，山上有一块仙石，一天仙石崩裂，从
shí tóu zhōng gǔn chū yī gè luǎn zhè gè luǎn yī jiàn fēng jiù biàn chéng yī gè shí hóu hóu yǎn shè chū yī dào dào jīn guāng xiàng sì fāng cháo
石头中滚出一个卵，这个卵一见风就变成一个石猴，猴眼射出一道道金光，向四方朝
bài nà hóu néng zǒu néng pǎo kě liǎo jiù hē xiē shān jiàn zhōng dì quán shuǐ è liǎo jiù chī xiē shān shàng dì guǒ zǐ
拜。那猴能走、能跑，渴了就喝些山涧中的泉水，饿了就吃些山上的果子。

zhěng tiān hé shān zhōng dì dòng wù yī qǐ wán lè guò dé shí fēn kuài huó yī tiān tiān qì tè bié rè hóu zǐ men wéi liǎo duǒ bì yán
整天和山中的动物一起玩乐，过得十分快活。一天，天气特别热，猴子们为了躲避炎
rè dì tiān qì pǎo dào shān jiàn lǐ xǐ zǎo tā men kàn jiàn zhè quán shuǐ huá huá dì liú jiù shùn zhuó jiàn wǎng qián zǒu qù xún zhǎo tā
热的天气，跑到山涧里洗澡。它们看见这泉水哗哗地流，就顺着涧往前走，去寻找它
dì yuán tóu
的源头。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(2)

hóu zǐ men pá yā pá yā zǒu dào liǎo jìn tóu què kàn jiàn yī gǔ pù bù xiàng shì cóng tiān ér jiàng yī yàng
猴子们爬呀、爬呀，走到了尽头，却看见一股瀑布，像是从天而降一样。

hóu zǐ men jué dé jīng qí shāng liáng shuō nǎ gè gǎn zuān jìn pù bù bǎ quán shuǐ dì yuán tóu zhǎo chū lái jiù
猴子们觉得惊奇，商量说：“哪个敢钻进瀑布，把泉水的源头找出来，就

bài tā wéi wáng lián hǎn liǎo sān biàn nà shí hóu hū dì tiào liǎo chū lái gāo shēng hǎn dào wǒ jìn qù
拜他为王。”连喊了三遍，那石猴呼地跳了出来，高声喊道：“我进去，

wǒ jìn qù
我进去！”

nà shí hóu bì yǎn zòng shēn tiào rù pù bù jué dé bù xiàng shì zài shuǐ zhōng zhè cái zhēng kāi yǎn sì chù dǎ liang
那石猴闭眼纵身跳入瀑布，觉得不像是在水中，这才睁开眼，四处打量，

fā xiàn zì jǐ zhàn zài yī zuò tiě bǎn qiáo shàng qiáo xià dì shuǐ dǎo guà zhuó liú chū lái jiāng qiáo mén zhē zhù shǐ wài
发现自己站在一座铁板桥上，桥下的水倒挂着流出来，将桥门遮住，使外

miàn dì rén kàn bù dào lǐ miàn shí hóu zǒu guò qiáo fā xiàn zhè zhēn shì gè hǎo dì fāng
面的人看不到里面。石猴走过桥，发现这真是个好地方。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(3)

zhè lǐ jiù xiàng bù jiǔ yǐ qián yǒu rén zhù guò yī yàng tiān rán dì fáng zǐ ān jìng zhěng jié zhèng dāng zhōng yǒu yī kuài
这里就像不久以前有人住过一样，天然的房子，安静整洁。正当中有一块
shí bēi shàng miàn kè zhuó huā guǒ shān fú dì shuǐ lián dòng dòng tiān
石碑，上面刻着：花果山福地(lucky place)，水帘洞洞天(spectacular place)。
shí hóu gāo xìng dé bù dé liǎo máng zhuǎn shēn xiàng wài zǒu qù sōu dì yī xià tiào chū liǎo dòng
石猴高兴得不得了，忙转身向外走去，嗖的一下跳出了洞。

hóu zǐ men jiàn shí hóu chū lái le shēn shàng yòu yī diǎn shāng yě méi yǒu yòu jīng yòu xǐ bǎ tā tuán tuán wéi zhù
猴子们见石猴出来了，身上又一点伤也没有，又惊又喜，把他团团围住，
zhēng zhù wèn tā lǐ miàn dì qíng kuàng shí hóu xiào xī xī dì duì dà jiā shuō lǐ miàn méi yǒu shuǐ shì yī gè ān shēn
争著问他里面的情况。石猴笑嘻嘻地对大家说：“里面没有水，是一个安身
(living)的好地方，刮大风我们有地方躲，下大雨我们也不怕淋。” hóu zǐ men
yī tīng yī gè gè gāo xìng dé yòu bèng yòu tiào
一听，一个个高兴得又蹦又跳。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(4)

hóu zǐ men suí zhuó shí hóu chuān guò liǎo pù bù jìn rù shuǐ lián dòng hóu zǐ men dū zūn zhào nuò yán bài shí hóu wéi
猴子们随着石猴穿过了瀑布，进入水帘洞。猴子们都遵照诺言，拜石猴为
wáng shí hóu cóng cǐ dēng shàng wáng wèi jiāng shí zì shěng qù zì chēng měi hóu wáng
王，石猴从此登上王位，将石字省去，自称“美猴王”。

měi hóu wáng měi tiān dài zhuó hóu zǐ men yóu shān wán shuǐ hěn kuài sān wǔ bǎi nián guò qù liǎo yī tiān zhèng zài wán lè
美猴王每天带着猴子们游山玩水，很快三、五百年过去了。一天正在玩乐
shí měi hóu wáng xiǎng dào zì jǐ jiāng lái nán miǎn yī sǐ bù yóu bēi shāng dé diào xià yǎn lèi lái
时，美猴王想到自己将来**难免一死**(has to die)，不由悲伤得掉下眼泪来，
zhè shí hóu qún zhōng tiào chū gè yuán hóu lái shuō dà wáng xiǎng yào cháng shēng bù lǎo zhǐ yǒu qù xué fó
这时猴群中跳出个**猿猴**(ape)来，说：“大王想要长生不老，只有去学佛、
xué xiān xué shén zhī shù
学仙、学神之术。”

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(5)

měi hóu wáng jué dìng zǒu biàn tiān yá hǎi jiǎo yě yào zhǎo dào shén xiān xué nà cháng shēng bù lǎo dì běn lǐng dì èr tiān
美猴王决定走遍天涯海角，也要找到神仙，学那长生不老的本领。第二天，
hóu zǐ men wéi tā zuò liǎo yī gè mù fá yòu zhǔn bèi liǎo yī xiē yě guǒ yú shì měi hóu wáng gào bié liǎo qún hóu men
猴子们为他做了一个木筏，又准备了一些野果，于是美猴王告别了群猴们，
yī gè rén chēng zhuó mù fá bēn xiàng wāng yáng dà hǎi
一个人撑着木筏，奔向汪洋大海。

měi hóu wáng dì yùn qì hǎo tā xià liǎo mù fá dēng shàng liǎo àn kàn jiàn àn biān yǒu xǔ duō rén
美猴王的运气好(good luck)。他下了木筏，登上了岸，看见岸边有许多人
dū zài gān huó tā qiǎo qiǎo dì zǒu guò qù méi xiǎng dào xià dé nà xiē rén jiāng dōng xī yī rēng sì
都在干活(work)。他悄悄地走过去，没想到，吓得那些人将东西一扔，四
chù táo mìng
处逃命。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(6)

zhè yī tiān tā lái dào yī zuò gāo shān qián tū rán cóng shù lín lǐ chuán chū yī zhèn měi miào dì gē shēng chàng dì shì
这一天，他来到一座高山前，突然从树林里传出一阵美妙的歌声，唱的是
yī xiē guān yú chéng xiān de huà hóu wáng xiǎng zhè gè chàng gē dì rén yī dìng shì shén xiān
一些关于成仙(become a god)的话。猴王想：这个唱歌的人一定是神仙(god)，
jiù shùn zhuó gē shēng zhǎo qù
就顺着歌声找去。

chàng gē dì shì yī gè zhèng zài shù lín lǐ kǎn chái dì qīng nián rén hóu wáng cóng zhè qīng nián rén dì kǒu zhōng liǎo jiě dào
唱歌的是一个正在树林里砍柴的青年人，猴王从这青年人的口中了解到，
zhè zuò shān jiào líng tái fāng cùn shān lí zhè ér qī bā lǐ lù yǒu gè xié yuè sān xīng dòng dòng zhōng zhù zhuó yī gè
这座山叫灵台方寸山，离这儿七八里路，有个斜月三星洞，洞中住着一个
chēng wéi pú tí zǔ shī dì shén xiān
称为菩提祖师的神仙。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(7)

měi hóu wáng gào bié dǎ chái dì qīng nián rén chū liǎo shù lín zǒu guò shān pō yuǎn yuǎn dì kàn jiàn yī zuò dòng fǔ
美猴王告别打柴的青年人，出了树林，走过山坡，远远地看见一座洞府。
dòng mén duì miàn dì shān gǎng shàng lì zhuó yī kuài shí bēi shàng miàn xiě zhuó shí gè dà zì líng tái fāng cùn shān xié yuè sān
洞门对面的山岗上立着一块石碑，上面写着十个大字：“灵台方寸山斜月三
xīng dòng zhèng zài kàn shí mén què hū rán dǎ kāi liǎo zǒu chū lái yī gè xiān tóng (servant of the god)
星洞”。正在看时，门却忽然打开了，走出来一个仙童(servant of the god)。

měi hóu wáng gǎn kuài zǒu shàng qián shuō míng lái yì (tell why he comes) nà xiān tóng shuō wǒ shī fu hū rán
美猴王赶快走上前，说明来意(tell why he comes)，那仙童说：“我师父忽然
jiào wǒ chū lái kāi mén shuō wài miàn lái le gè bài shī xué yì (learn skills) de yuán lái jiù shì nǐ ya gēn
叫我出来开门，说外面来了个拜师学艺(learn skills)的，原来就是你呀！跟
wǒ lái ba!” měi hóu wáng gǎn jǐn gēn zhuó xiān tóng jìn dào dòng nèi lái dào zǔ shī jiǎng dào dì fǎ tái (podium)
我来吧！”美猴王赶紧跟着仙童进到洞内，来到祖师讲道的法台(podium)
gēn qián
跟前。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(8)

hóu wáng kàn jiàn pú tí zǔ shī duān duān zhèng zhèng dì zuò zài tái shàng tái xià liǎng biān zhàn zhuó sān shí duō gè xiān tóng jiù
猴王看见菩提祖师端端正正地坐在台上，台下两边站着三十多个仙童，就
gǎn jǐn guì xià kòu tóu zǔ shī wèn qīng chǔ tā dì lái yì hěn gāo xìng jiàn tā méi yǒu xìng míng biàn shuō nǐ
赶紧跪下叩头。祖师问清楚他的来意，很高兴，见他沒有姓名，便说：“你
jiù jiào wù kōng bā ”
就叫悟空吧！”

zǔ shī jiào sūn wù kōng yòu bài jiàn liǎo gè wèi shī xiōng bìng gěi wù kōng zhǎo liǎo jiān kōng fáng zhù xià
祖师叫孙悟空又拜见了各位**师兄(senior learner)**，并给悟空找了间空房住下。
cóng cǐ wù kōng gēn zhuó shī xiōng xué xí shēng huó cháng shí yǒu kōng shí sǎo dì tiāo shuǐ
从此悟空跟着**师兄**学习**生活常识**，有空时**扫地挑水(carry water)**。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(8)

hěn kuài qī nián guò qù liǎo yī tiān zǔ shī jiǎng dào jié shù hòu wèn wù kōng xiǎng xué shí
很快七年过去了，一天，**祖师(master)****讲道(preach)**结束后，问悟空想学什
me běn lǐng sūn wù kōng yī tīng dào bù néng cháng shēng bù lǎo jiù bù yuàn yì xué
么本领。孙悟空**一听到(once hears)**不能**长生不老(longevity)**，就不愿意学，
zǔ shī duì cǐ fēi cháng shēng qì
祖师对此非常生气。

zǔ shī cóng gāo tái shàng tiào liǎo xià lái shǒu lǐ ná zhuó jiè chǐ zhǐ zhuó sūn wù kōng shuō nǐ zhè hóu zǐ zhè yě bù
祖师从高台上跳了下来，手里拿着戒尺指着孙悟空说：“你这猴子，这也不
xué nà yě bù xué nǐ yào xué xiē shí me shuō wán zǒu guò qù zài wù kōng tóu shàng dǎ liǎo sān xià shī xiōng
学，那也不学，你要学些什么？”说完走过去在悟空头上打了三下。师兄
men kàn dào shī fu shēng qì liǎo gǎn dào hěn hài pà fēn fēn zé guài sūn wù kōng
们看到师父生气了，感到很害怕，纷纷**责怪(blame)**孙悟空。

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(9)

sūn wù kōng jì bù pà yòu bù shēng qì xīn lǐ fǎn ér shí fēn gāo xìng dāng tiān wǎn shàng wù kōng jiǎ zhuāng shuì
孙悟空**既**不**怕**，**又**不**生**气，心里反而十分高兴。当天晚上，悟空**假装**(pretend)睡
zhuó liǎo kě shì yī dào bàn yè jiù qiǎo qiǎo qǐ lái cóng qián mén chū qù děng dào sān gēng rào dào zǒu dào hòu mén kǒu
着了，可是一到半夜，就悄悄起来，从前门出去，等到三更，**绕到**(走到)后门口，
kàn jiàn mén bàn kāi bàn bì gāo xìng dì bù dé liǎo xīn xiǎng wǒ méi yǒu cāi cuò shī fu dì yì sī
看见门半开半闭，高兴地不得了，心想：“我没有猜错师父的意思。”

sūn wù kōng zǒu liǎo jìn qù kàn jiàn zǔ shī miàn cháo lǐ shuì zhuó jiù guì zài chuáng qián shuō shī fu wǒ guì zài zhè lǐ děng
孙悟空走了进去，看见祖师面朝里睡着，就跪在床前说：“师父，我跪在这里等
zhuó nín ní zǔ shī tīng jiàn shēng yīn jiù qǐ lái pán zhuó tuǐ zuò hǎo hòu yán lì dì wèn sūn wù kōng
着您呢！”祖师听见声音就起来了，**盘**着**腿**(cross legs)坐好后，严厉地问孙悟空
lái zuò shí me wù kōng shuō shī fu bù shì dá yīng wǒ ràng wǒ cóng hòu mén jìn lái jiào wǒ cháng shēng bù lǎo dì fǎ shù
来做什么，悟空说：“师父不是答应我，让我从后门进来，教我长生不老的**法术**
(magic spells)^{ma}吗？”

dì huí jīng tiān dì měi hóu wáng chū shì 第1回 惊天地美猴王出世(10)

pú tí zǔ shī tīng dào zhè huà xīn lǐ hěn gāo xìng yú shì ràng sūn wù kōng guì zài chuáng qián jiào gěi tā cháng shēng bù
菩提祖师听到这话心里很高兴。于是，让孙悟空跪在床前，教给他长生不
lǎo dì fǎ shù sūn wù kōng xǐ ěr gōng tīng yòng xīn lǐ jiě láo láo jì zhù
老的法术。孙悟空洗耳恭听(all ears)，用心理解，牢牢记住(try really hard
to memorize) kǒu jué(spell)，并谢谢祖师的恩情。

hěn kuài sān nián yòu guò qù liǎo zǔ shī yòu jiào liǎo sūn wù kōng qī shí èr bān biàn huà dì fǎ shù hé jià jīn dòu yún
很快三年又过去了，祖师又教了孙悟空七十二般变化的法术和驾筋斗云
(ride on the cloud) dì běn lǐng(skill)，一个筋斗(soumersault) biàn néng fān chū shí wàn bā qiān lǐ
的本领(skill)，一个筋斗(soumersault)便能翻出十万八千里
lù chéng sūn wù kōng shì gè hóu zǐ suǒ yǐ xué qǐ jīn dòu yún lái hěn róng yì
路程。孙悟空是个猴子，所以学起筋斗云来很容易。

jì xù yuè dú
继续阅读

Reference: <http://www.new-8.com/sinianji/xiyoujiertongban/43328.html>

liú mǔ mǔ jìn dà guān yuán
刘姥姥进大观园 (1)

<https://www.youtube.com/watch?v=XEgyjq7rQ2w>

liú mǔ mǔ jìn dà guān yuán 刘姥姥进大观园 (1)

jiǎ mǔ biàn xiào dào zhè wū lǐ zhǎi zài wǎng bié chù guàng qù bà liú mǔ mǔ xiào dào rén rén dū shuō
贾母便笑道：“这屋里窄，再往别处逛去罢。”刘姥姥笑道：“人人都说：
dà jiā zǐ zhù dà fáng zuó ér jiàn liǎo lǎo tài tài zhèng fáng guǒ rán wēi wǔ (awesome) nà guì zǐ
‘大家子住大房。’昨儿见了老太太正房，果然威武(awesome)。那柜子
bǐ wǒ men yī jiān fáng zǐ huán dà huán gāo hòu yuàn (backyard) lǐ yǒu gè tī zǐ wǒ xiǎng yòu bù shàng fáng shài
比我们一间房子还大还高。后院(backyard)里有个梯子，我想又不上房晒
dōng xī fàng (put) zhè tī zǐ zuò shí me hòu lái wǒ xiǎng qǐ lái yī dìng shì wéi kāi dǐng guì qǔ dōng
东西，放(put)这梯子(ladder)做什么？后来我想起，一定是为开顶柜取东
xī lí liǎo nà tī zǐ zěn me shàng dé qù ní rú jīn yòu jiàn liǎo zhè xiǎo wū zǐ gēng bǐ dà dì yuè fā qí zhěng
西；离了那梯子怎么上得去呢？如今又见了这小屋子，更比大的越发齐整
(much prettier)了；满屋里东西都只好看，可不知叫什么。我越看越舍不得
lí liǎo zhè lǐ liǎo fèng jiě dào huán yǒu hǎo dì ní wǒ dū dài nǐ qù qiáo qiáo
离了这里了！”凤姐道：“还有好的呢，我都带你去瞧瞧。”

liú mǔ mǔ jìn dà guān yuán 刘姥姥进大观园 (2)

nà liú mǔ mǔ rù liǎo zuò, ná qǐ zhù lái, chén diàn diàn de bù fú shǒu
那刘姥姥入了坐，拿起箸(chopsticks)来，沉甸甸(heavy)的不伏手(not easy
to hold), yuán shì fèng jiě hé yuān yāng shāng yì dìng liǎo, dān ná liǎo yī shuāng lǎo nián sì léng xiàng yá xiāng
原是凤姐和鸳鸯商议(discuss)定了，单拿了一双老年四楞象牙镶
jīn dì kuài zǐ yǔ liú mǔ mǔ liú mǔ mǔ jiàn liǎo, shuō dào: zhè
金(ivory with gold)的筷子(chopsticks)与刘姥姥。刘姥姥见了，说道：“这
gè chā bā zǐ bǐ wǒ men nà lǐ tiě xiān huán chén nǎ lǐ ná de dòng tā? ” shuō de zhòng rén dū xiào
个叉巴子，比我们那里铁掀(shove)还沉，哪里拿的动他？”说的众人都笑
qǐ lái zhǐ jiàn yī gè xī fù duān liǎo yī gè hé zǐ zhàn zài dāng dì, yī gè yā huán shàng lái jiē qù hé gài
起来。只见一个媳妇端了一个盒子站在当地，一个丫鬟上来揭去盒盖(take
away the lid), lǐ miàn shèng zhuó liǎng wǎn cài, lǐ wán duān liǎo yī wǎn fàng zài jiǎ mǔ zhuō shàng, fèng jiě ér piān
里面盛着两碗菜，李纨端了一碗放在贾母桌上，凤姐儿偏
jiǎn liǎo yī wǎn gē zǐ dàn fàng zài liú mǔ mǔ zhuō shàng
拣了一碗鸽子蛋(dove egg)放在刘姥姥桌上。

liú mǔ mǔ jìn dà guān yuán 刘姥姥进大观园 (3)

jiǎ mǔ zhè biān shuō shēng qǐng liú mǔ mǔ biàn zhàn qǐ shēn lái gāo shēng shuō dào lǎo liú lǎo liú shí
贾母这边说声“请”，刘姥姥便站起身来，高声说道：“老刘，老刘，食
liáng dà sì niú chī gè lǎo mǔ zhū bù tái tóu zì jǐ què gǔ zhuó sāi bāng zǐ liǎng yǎn zhí shì yī shēng
量大似牛：吃个老母猪，不抬头！”自己却鼓着腮帮子，两眼直视，一声
bù yǔ zhòng rén xiān huán fā zhēng hòu lái yī xiǎng shàng shàng xià xià dū hā hā dà xiào qǐ lái jiǎ mǔ xiào dì lǒu
不语。众人先还发怔，后来一想，上上下下都哈哈大笑起来。贾母笑的搂
zhuó jiào xīn gān xuē yí mā yě zhǎng bù zhù kǒu lǐ chá pēn liǎo tàn chūn yī qún zǐ tàn chūn dì chá wǎn
着叫“心肝”。薛姨妈也掌不住，口里茶喷了探春一裙子。探春的茶碗
dū hé zài yíng chūn shēn shàng dì xià wú yī gè bù wān yāo qū bèi yě yǒu duǒ chū qù dūn zhuó
都合在迎春身上。地下无一个不弯腰屈背(laugh so hard)，也有躲出去蹲着
xiào qù dì yě yǒu rěn zhuó xiào shàng lái tì tā jiě mèi huàn yī cháng dì dú yǒu fèng jiě yuān yāng èr rén zhǎng zhuó huán
笑去的，也有忍着笑上来替他姐妹换衣裳的。独有凤姐鸳鸯二人掌着，还
zhǐ guǎn ràng liú mǔ mǔ
只管让刘姥姥。